

Vinařické listy

DUBEN 2018

EDITORIAL

Vážení a milí spoluobčané,

rád bych Vás všechny přivítal v krásných jarních dnech. Bohužel si jaro dává stále dost načas. Při psaní těchto řádek proto doufám, že se počasí již trochu umoudřilo a začnou nám již ty pravé jarní dny se spoustou sluníčka a rozkvetlou přírodou. Mě v tomto období čeká bohužel opět mnoho práce, a tak doufám, že si najdu čas i na nějakého toho kapříka chyceného na udici a poté vráceného do jeho vodního domova. V těchto dnech máme za sebou další kontrolu z Krajského úřadu, který prováděl celkový audit obce. Tentokrát musím za sebe říci, že byl i jeden z nejnáročnějších. Trval od 8 hodin do 16:30 bez přestávky na oběd a musím zde zmínit, že až na menší nedostatky jsme audit zvládli, a tímto chci poděkovat naší paní účetní Petře Tůmové za dobře odvedenou práci, která není nijak jednoduchá, a kdy se to každý rok novými předpisy, směrnicemi a zákony jen hemží a kdy při starostech o rodinu ještě musí odvádět bezchybnou práci pro obec. Dále dokončujeme Územní plán obce, kdy nám chybí už jen formality, a můžu si odškrtnout další bod své práce.

V nejbližší době nás čeká akce „Uklidíme svět“ kdy se opět budeme snažit trochu tu naši vesničku a její okolí zbavit věcí, které do přírody nepatří. Letos nás čeká více práce než obvykle. Jsou zde noví „občané“, kteří zřejmě nepochopili, na co jsou popelnice a koše na odpady. Bohužel tento nový trend nemáme jen zde, ale také v okolních městech a vesnicích, kdy tito cizí státní příslušníci, kteří jsou zaměstnanci okolních velkých firem, dělají z přírody skládky odpadů, a kdy jsou na ně snad každý týden nějaké stížnosti. O těchto a jiných problémech zase někdy příště, nebudeme si přece kazit jarní čas, který má být o kráse a lásce. Všem Vám přeji hodně slunečných a rozkvetlých dní.

PS : Jak již někdo řekl „A slunce v duši“ přeje Váš starosta Jiří Kohout

UKLIDÍME 2018
UKLIDÍME SVĚT
UKLIDÍME ČESKO

sobota
7. dubna

- Pojďme společně uklidit Vinařice
- Sraz bude v 9 hod. u obecního úřadu
- S sebou si vezměte dobrou náladu, a pevnou obuv. Po akci budeme opékat špekáčky.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VINAŘICE VÁS ZVE

OSLAVA
120 LET

výročí založení SDH Vinařice

16.6. 2018 od 12 hod.
na obecní louce

PŘEDVÍDEČÍ
AKCE PSOVODA
UKÁZKY
HASIČSKÉHO
SPORTU
MALOVÁNÍ
NA OBLUČI
VEČERNÍ ZÁBAVA
UKÁZKA
TECHNIKY IZS
LÁVOVÁ PĚNA
A MNOHO
DALŠÍHO...

ČARODĚJNICE a STAVĚNÍ MÁJKY

30. dubna u naší hospůdky od 17:00 začne zdobení Májky v 18:00 ji postavíme. Po setmění podpálíme roští na hřišti a nebude chybět opékání buřtů. Přijďte, těšíme se Vás.

INFO OBCE

- Dne 14. 4. od 9.00 hodin proběhne sběr nebezpečného odpadu. Občané ho mohou vozit v tuto dobu na obecní úřad.
- Od dubna je svoz popelnic opět jednou za týden.
- Od 1. 4. končí období vegetačního klidu, a tudíž začal zákaz kácení dřevin a keřů. V případě potřeby výjimečného pokácení dřevin či keřů je v tomto období třeba souhlasu obecního úřadu.
- Obecní úřad žádá občany, aby při třídění odpadů dávali pozor, zda vyhazují odpad do správné popelnice! Opakovaně bylo nutné kontejnery přebrat, protože obsahovaly odpad, který do nich nepatří! Všechny kontejnery jsou popsány co do nich patří a je potřeba se tím řídit. Obecně platí: **žlutý kontejner – plasty; modrý kontejner – papír; zelený kontejner – sklo** a **oranžový kontejner – nápojové kartony**.
- V sobotu 7. 4. od 9 hod proběhne akce Uklidíme svět – uklidíme Česko, které se pravidelně účastníme v úklidu obce. Děkujeme všem, kteří se přijdou zapojit!!!
- Dne 22. 2. proběhla veřejná schůze v místním pohostinství. Občané se dozvěděli detaily z chystaného nového územního plánu, ke kterému bylo možné mít připomínky a plány vedení obce do dalších let. Občané zde také byli seznámeni s hospodařením obce:

ZÁVĚR ROKU 2017 Z POHLEDU FINANČÍ OBCE

PŘÍJMOVÁ ČÁST

Příjmy celkem v roce 2017	rozpočtované	3 639 423,- Kč	skutečné	5 349 954,- Kč
Z toho skutečné:	Daňové příjmy	3 880 092,- Kč		
	Nedaňové příjmy	409 577,- Kč		
	Kapitálové příjmy	0,- Kč		
	Přijaté transfery	-	dotace na správu	42 200,- Kč
		-	dotace na volby	14 085,- Kč
		-	dotace na silnici	1 000 000,- Kč

Celková cena za akci Rekonstrukce místní komunikace, Vinařice 3 269 831,- Kč (cena včetně projektové dokumentace, dotačního managementu, technického dozoru, stavby)

VÝDAJOVÁ ČÁST

Výdaje celkem v roce 2017	rozpočtované	5 238 640,- Kč	skutečné	7 108 247,- Kč
Z toho skutečné:	Běžné výdaje	4 765 776,- Kč		
	Kapitálové výdaje	2 342 471,- Kč		

PŘEHLED PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ ZA VODNÉ

Příjmy: 243 970,- Kč poplatky za vodné vybrané od občanů

Výdaje: 326 640,- Kč (jedná se o výdaje na odborný dozor, dohled zajišťovaný obcí, materiál – sůl, elektriku, opravy a udržování, platbu poplatku za odběr podzemní vody)
Za rok 2017 obec na vodu doplácela **82 670,- Kč**

PŘEHLED PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ ZA SVOZ KOMUNÁLNÍCH ODPADŮ

Příjmy: 143 720,- Kč poplatky za TKO vybrané od občanů
50 286,- Kč příjmy za tříděný odpad od firmy EKO-Kom
1 320,- Kč příjmy za prodané pytle na TKO

Celkem příjmy: 195 326,- Kč

Výdaje: 359 467,- Kč jedná se o výdaje na službu firmy Compag (komunální + nebezpečný odpad) a likvidaci bio odpadu.

Za rok 2017 obec na zajištění likvidace komunálních odpadů doplácela **164 141,- Kč**.

SDH VINAŘICE

Něco málo o VVH sboru SDH Vinařice. Zasedání sboru se konalo 13. ledna v místní hospůdce. Přítomno bylo 29 řádných členů plus hosté. Starosta sboru všem přítomným přečetl zprávu za uplynulý rok a seznámil je s programem na rok nastávající. Dále měla slovo Alča Suchardová - hospodářka sboru, Štěpán Radek - revizor a Jiří Mann - velitel. Na závěr starosta poděkoval obecnímu zastupitelstvu za dobrou spolupráci, všem hasičům, kteří se během celého roku snažili, a předal panu Petru Sobotkovi st, Milanu Hruškovi a Janu Pastorkovi ocenění za příkladnou práci.

Děkujeme všem občanům za dary při řehťání. Vyřehtalo se: děti – 13.870 ,-Kč a dospělí 34.800,- Kč.

Rádi bychom vás pozvali na stavění Májky 30. dubna, které proběhne u naší hospůdky. Děti se můžou zúčastnit od 17:00 jejího zdobení a v 18:00 se postaví. Už tradičně pro vás připravíme opékání buřtů a snad ji uhlídáme až do rána.

Jan Sucharda

CO SE DĚLO V ÚNORU A BŘEZNU

PLES SDH VINAŘICE

Na začátku února proběhl tradiční hasičský ples s bohatou tombolou. K tanci a poslechu hrála živá hudba. Účast byla akorátní, nebylo narváno, ale ani prázdné. Přítomní se bavili do pozdních nočních hodin a akci lze vyhodnotit jako úspěšnou. Všem sponzorům plesu děkujeme.

MAŠKARNÍ PRO DĚTI

Letošní maškarní karneval pro děti byl plný klaunů, šašků a jiných krásných masek. Zúčastnilo se ho 25 dětí v doprovodu svých rodičů, prarodičů a známých a dle ohlasů se všem velmi líbilo a děti si bohatý program užily. Celý program včetně dekorací, her a zábavy pro děti vytvořila Lenka Hlaváčová, které patří velké poděkování.

VÝLET NA VÝSTAVU DO LYSÉ NAD LABEM

O výlet za kytičkami na výstaviště do Lysé nad Labem byl ze strany občanů velmi malý zájem. Reflektovalo na něj pouze 30 občanů, kteří si výlet užili a pořídili něco pěkného na zahrádku.

Z HISTORIE OBCE – POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY

STAV DOMŮ A OBYVATEL

Stav domů zachycen prvně v r. 1652 bez uvedení počtu obyvatel. Teprve v r. 1713 dovídáme se poprvé i o počtu obyvatel.

R. 1652 bylo 20 domů s neznámým počtem obyvatel.

R. 1713 bylo 23 domů se 197 obyvateli.

R. 1843 bylo 47 domů se 414 obyvateli.

R. 1890 bylo 61 domů se 463 obyvateli.

R. 1966 bylo 92 domů se 326 obyvateli.

R. 1967 bylo 93 domů se 317 obyvateli.

R. 1968 bylo 93 domů se 330 obyvateli.

Při srovnání posledních let s rokem 1713 a 1843, kdy se tísnilo v jednom bytě, nanejvýš s jednou komorou, průměrně přes osm a půl osoby, obývaly v posledních letech jeden byt, většinou o třech místnostech a ještě s příslušenstvím, průměrně jen tři a půl osoby jako důsledek stoupající životní úrovně.

Domy nezachovaly se, jak samo sebou rozumí, v původní podobě. Hlodal na nich zub času, jiné rázem podlehly změně, byvše postiženy neštěstím. I ve století minulém pamatuje se několik požárů. Největší postihl obec 11. července 1847.

Oheň vyšel ze stodoly Bartoňovy /č. 28/, vyhořel Cidlina /26/ a Hlaváč /25/, Fidler přišel o chlív a stodolu. V těchto místech hořelo r. 1872 zase a vyhořela dvě hospodářství.

POJMENOVÁNÍ POLNOSTÍ VINAŘIC DLE POLOHY

ŠENKOVNÍ, od hospody /č.24/ až na Šalda – pole Za Humny, U Panské hrušky, Na Dolině, u Studeného, Na Chmelnici

ŠALDOVSKÁ, začíná pod Šaldy a končí u polí v Zelništi /patří do katastru Bojetic/

POD VINAŘICI, od cesty vinařické k cestě od Dobrovice k Sýčině / jedná se o původní starou cestu/ v prostoru U Kříže, cesty Křížové od Dobrovice k Sýčině a k cestě Do Svárov

U HRUŠKY, od cesty sýčinské k cestě Svárovské – zahrnuje pole Na Kovářském, V Křížkách, V Černavě, Vrchnost. louku „Široká“ od dvora vinařického, Vrchnost. louku U Vrb zvanou „Valdšteinka“, Vrchnostenskou louku „ Vohradka“, průhon neb výhon dobytčí ze vsi Vinařic na Svárov, který v samých stržích pozůstává / nyní ve Vrbičkách ?/

KRAHULEČNÍ, od cesty sýčinské k cestě Krahuleční – pole U Šibeničky, Na Krahulci /nyní Na Brahuli/

HOŘENÍ KRAHULEČNÍ, od cesty Krahuleční k cestě Dražkové – pole Na Krahulci, dům č. 14 z Vinařic, pole U Lipníka, cesta Smrtelná KARLOVSKÁ, od vinařické cesty a končí u cesty „Od Třech svatých“ na Chloumek jdoucí / v kroužku, cesta z Vinařic ke Chloumku/

ZÁKOUTÍ, od cesty Zákoutské k cestě Kroužské – pole V Zákoutí, Na Jíle, cesta k lesu Kněžskému až k cestě Od Tří svatých k Vlčí jámě do lesa.

KNĚŽSKÁ, od cesty k lesu Kněžskému a končí u cesty Od Tří svatých do lesa k Vlčí jámě jdoucí – pole U Třech svatých, Na Širokém, U Chmelnice V Zákoutí, cesta Červinka

U SVATÝCH, od cesty U Svatých k hrušce Červince a končí u cesty Hluboké blíž ovčína / nyní snad těsně za dvorem č. 32/

DOUBRAVA, panský les

PILNIČKY, panský les Pilničky

STUDENÝ, panský les Studený, lesy usedlíků vinařických: Jana Zvěřiny /č.29/, Václava Hejla /č. 28/, Jana Hlaváče /č. 25/, Mat. Brože /č. 3/, Frant. Tomana /č. 30/, zádušní les dobrav. „ v rovinách“.

/opsána str. 17 – 18/

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Oslavenec: Václav Fidler (březen); Vlasta Lišková (březen)

Narození: Jan Johanides (březen); Jan Louda (březen)

Úmrtí: Jaroslav Bartoníček (únor)

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Není rodákem, ale rychle do vsi zapadl. Pomáhá s brigádami pro obec i pro hasiče, byl zastupitelem obce a v současné době je zástupcem velitele sboru dobrovolných hasičů. Jako postava je nepřehlédnutelný, jako osobnost zrovna tak. Pracovitý a veselý člověk se smyslem pro humor. Příjemné čtení rozhovoru s Jiřím Štolcem.

Pověz něco o svém životě...

Narodil jsem se v Praze, bydlel jsem tam celý rok, takže si z toho nepamatuji vůbec nic (smích). Pak jsme se přestěhovali do Mladé Boleslavi.

Nejšťastnější období mého dětství, co se pamatuji, bylo asi od mých čtyř let, když jsme se z Boleslavi přestěhovali do Dobrovice. Už od školky jsme tu měli silnou partu kluků a to byla paráda. Pak táta zdědil dům po dědovi v Mladé Boleslavi, takže jsme se zase stěhovali. A já jsem do čtvrté třídy nastupoval do nového kolektivu. Kluci z města byli úplně jiní, než ti z Dobrovice. Najít a udělat si své životní místo mezi těmito dravci nebyla žádná procházka růžovým sadem, stálo to hodně ran a boulí - jak rozdaných tak přijatých, ale nakonec jsem mezi ně zapadl, i když to už nikdy nebylo takové, jako v Dobrovinci. V Mladé Boleslavi jsme bydleli v dolíku mezi letištěm a Hejtmánkou (Štyrsova ulice). Říká se tam „V Prasečí rokli“ nebo „Růžové údolí“, jen místní a zasvěcení vědí proč. Samozřejmě jsme častěji užívali tu hanlivější variantu. (smích)

Oba rodiče jsou lékaři, pociťoval jsi jako dítě zvýšenou péči v tomto směru?

Od mámy asi ano. Jako mimino, zhruba od jednoho roku věku jsem byl hodně nemocný, měl jsem astmatické záchvaty a časté ošklivé angíny. Já si to tedy nepamatuji, ale máma si se mnou tehdy asi užila své. Sbírala domácí prach na vakcínu, což znamenalo pořád vysávat, prach pak vysypat, prosit přes sítko, aby v něm nebyly hrubé nečistoty, a když toho bylo kilo, vyrobili mi z toho farmaceuti pilule. Polykal jsem je pak před alergenovou sezónou, aby si organismus zvykl a neměl jsem takové potíže. Takže máma kolem mě opravdu skákala hodně. Nakonec jsem to vše rozchodil a ve finále i rozkouřil (smích). To byla také jedna z mých mladických nerozvážeností, cigaretky. Nejdříve velká frajeřina a najednou velká závislost. Jinak jsem si to asi všechno vybral, když jsem byl malý, protože od té doby krom zánětu slepého střeva jsem netrpěl nemocemi, neabsolvoval operace. Mámu tahle anabáze se mnou ovlivnila natolik, že se začala i profesně věnovat alergologii a otevřela si alergologickou poradnu. To se ale asi není čemu divit. Každý rodič, kterému onemocní dítě, je schopen si o nemoci nastudovat vše a vyzkoušet všechny možnosti, vedoucí k jeho uzdravení. Pro každého normálního rodiče není nic horšího než nemocné dítě.

Jinak samozřejmě, že se mě naši snažili ovlivnit. Chtěli ze mě mít také doktora, ale byl jsem vždy hodně svůj, takže rodičům jejich plány nevyšly. Nejsem moc tvárný. Pokud se mi někde nelíbilo, tak jsem to vždy nějak vymyslel a provedl, abych tam nemusel být. Nakonec jsem tedy vyučený mechanik - opravář výtahů. Učňák jsem absolvoval v Liberci, pak jsem pokračoval dvouletým nástavbovým maturitním studiem podnikání (obor: ekonomika a marketing) na Střední zemědělské škole v Mladé Boleslavi. Byl jsem odjakživa blázen do volantu a hrozně mě bavilo jezdit autem, takže jsem po škole šel jezdit taxíkem. Asi rok a půl jsem pod různými společnostmi jezdil po Mladé Boleslavi. Pak jsem zhruba rok řídil převozní sanitu, sice za malé peníze, ale zase mě ta práce bavila. Nemocní lidé, myslím, ti opravdu vážně onemocní, ne ti, co je jen někde píchlo nebo si vyvrkli kotník, byli nejvděčnější a ta práce měla smysl. Byl jsem rád, když jsem jim mohl jakkoli pomoci a vyhovět jejich přáním. Potom jsem se zamiloval a moje milá pracovala ve Škoda-Auto a. s.. Když jsem už po několikáté viděl její výplatní pásku, začal jsem se za svůj výdělek skoro stydět. Výplata dělníka ze Škodovky byla skoro třikrát vyšší než ta moje ve zdravotnictví, a to i se 40-ti hodinami přesčasů. Bylo rozhodnuto.

MEDAILONEK

JIŘÍ ŠTOLC

- Narozen v roce 1976 ve znamení Býka
- Šťastně ženatý, dvě děti
- Nejoblíbenějším jídlem jsou bramboráky a všechno od masa, nepozřel by koprovku a hrachovou kaši

Do práce chodíme hlavně pro peníze, a kdo je potřebuje víc, než mladí lidé. Tak jsem nastoupil do Škodovky také, bylo to v roce 1998. Dělal jsem na Feliciích na lince asi tři roky (lícoval jsem dveře a přední kapoty), pak jsem šel na měrové středisko, kde jsem měřil výlisky, svařené podkomplety až po kompletní karoserie. V roce 2008 se snižovaly stavy, takže mi o mé dovolené, aniž bych to tušil, zrušili místo. To mě dost naštválo, ale nakonec se mi s velkou pomocí pana Jaroše, který tam tenkrát pracoval, povedlo sehnat místo na jízdních zkouškách, kde mě po pohovoru přijali a tam jsem vlastně dodnes.

To, že nejsi rodák, jsi už prozradil. Jak ses dostal na Vinařice?

Vinařice si pamatuji z doby, kdy jsme bydleli v Dobrovici. Chodívali jsme se školou na pochodáky nebo „za pokladem“ a cesta vedla téměř vždy přes Vinařice, podél nyní našeho plotu a chalupy, za bytovky až ke Studenému. Tady u nás byly vždycky velkou atrakcí studánky, vždy jsme se v nich po cestě zmáchali a bylo to fajn. Tehdy by mě opravdu nenapadlo, že tu budu jednou bydlet.

Začátek a hledání nového domova souvisel s odstěhováním z České Lípy, kde jsem přechodně bydlel. Vrátil jsem se do bytu k mámě a začal přemýšlet, co budu se svým životem dělat dál a kde budu bydlet. V paneláku se mi nelíbilo, takže jsem se díval po baráčku a přes mámu jsem dostal kontakt na paní Voxovou, která na Vinařicích prodávala chalupu z pozůstalosti. V roce 2001 jsem tu koupil dům č. p. 88, který jako jeden z mála nebyl úplně mimo mé finanční možnosti. Po koupi následovala částečná rekonstrukce, která spolkla zbytek peněz a ještě o něco navíc. Došlo i na půjčky, které se v té době ještě nezískávali tak snadno jako dnes a úroková sazba se pohybovala kolem „optimistických“ 18%, jejich splácení se zdálo nekonečné, ale to už je historie. Takže Vinařice byly spíše náhoda, než cílená lokalita.

Cítíš se jako Vinařák?

Ted' už ano, ale stejně mi to v hospodě dají sežrat, že jsem naplavenina, ale já jim to odpustím, jak říká jeden můj kamarád. (smích)

Co bys na Vinařicích změnil, udělal jinak nebo vylepšil?

Já bych nic neměnil, jsem tady spokojený. Možná lidé by se k sobě chovat mohli lépe a ohleduplněji, ale to je problém celé společnosti, ve které dnes žijeme. Říkám to, proto, že Vinařice už také nejsou takové, jako když jsme se sem s manželkou a malým Honzou kdysi přistěhovali. Ještě když tu naproti bydlel tvůj děda s babičkou, to tady bylo úplně něco jiného. Vaši byli skvělí sousedé, měli jsme v nich velkou oporu a pomoc. Díky tomu jsme se nebáli tolik o majetek a ani o Honzu, který jako malý špunt vycházel ráno do školy z domu sám. Pak ještě i dcera Adélka chodila jako malinká naproti k vašim na návštěvu a říkala jim důvěrně „babí“ a „dědo“. Bylo tenkrát taky úplně běžné nechat auto na ulici se staženými okénky, s klíčky v zapalování, peněženkou s doklady, případně penězi na sedačce. Nikdy se nic neztratilo. Dnes bych se toho opravdu bál.

Když ses přistěhoval, šel jsi hned k hasičům?

Ne, já jsem u hasičů teprve asi šest let, tehdy byl starostou Jirka Mann a se mnou v té době k hasičům

přišlo hodně nových lidí. K hasičům jsem šel, protože je tam výborná parta lidí a legrace při různých akcích. Hlavně je to dnes asi jediná organizace, která tady funguje a spolupracuje úzce s obcí.

Byl jsi také členem zastupitelstva, jak na to vzpomínáš?

Hrozně nerad, nebyla to pro mě nejšťastnější doba a volba. Kandidoval jsem tenkrát za komunisty, což jsem dostal „sežrat“ od kamarádů v hospodě i v rodině. Pamatuji si to velmi dobře, akorát jsem v domě trhal strop, vyhazoval ten svinčák oknem do vleku, když přišel Pepík Kučera, že nemají nikoho na kandidátku za komunisty a jestli bych se tam nenechal napsat. Řekl jsem mu tehdy, že mi to je úplně jedno, ať mě tam třeba napíše. Myslel jsem si, že mě nikdy nikdo nemůže zvolit. Vystřízlivění bylo tvrdé, protože jsem se do zastupitelstva dostal, s čímž jsem vůbec nepočítal. Na druhou stranu jsem tam poznal hodně zajímavých lidí, jako je třeba pan Sobotka, který o Vinařicích hodně ví a díky jemu a ostatním tehdejším zastupitelům jsem se trochu dostal do obrazu, protože jsem o Vinařicích do té doby nevěděl vůbec nic. To je to, co mi zastupitelstvo dalo. Mě místní lidé znali buď jako malého kluka z Dobrovice, nebo věděli, že jsem syn místního doktora, ale já jsem je neznal vůbec. Dnes už vím, že komunální politika není nic pro mě, že je to časově náročná, zodpovědná a důležitá práce a zároveň je to šílená byrokracie, která mě ubíjí. Proto obdivuji současné zastupitelstvo obce, jak vše zvládá a jak se snaží naší obec zvednout. Myslím si, že se jim to daří a přeji jim, aby se jim vše nadále dařilo minimálně tak dobře, jako dosud.

Takže znovu bys na kandidátku nešel?

Zjistil jsem také, že spousta lidí zná do puntíku svá práva, ale neznají zdaleka ani své základní povinnosti. Znovu bych do toho nešel. Jsem ochotný jít se vším pomoci, ale žádnou veřejnou funkci už nechci, nebyla to slavná kapitola mého života a nejsem na ni vůbec pyšný.

A na co pyšný jsi?

Na manželku Helenu a dceru Adélu a vůbec celou svou rodinu. V Adélce se vidím, ta tatínka nezapře. Jsme si povahově hodně podobní, což potvrzuje i moje máma a říká, že si s ní ještě užijeme. (smích)

Jaké máš koníčky, jak odpočíváš?

Na tuto otázku jsem se připravoval (se smíchem ukazuje malý model válce), hrozně rád válcuju, a proto mi říkají Váleček (smích). / Proč? / Od té doby, co tu byla povodeň, tak mi tady tak říkají. Když se opravovaly cesty a jezdilo se od pana Havla půjčeným naftovým válcem na udusání suti, jezdil jsem s ním celý den a hrozně moc mě to bavilo a nikomu už jsem ten den válec nepůjčil. Jinak je v poslední době mým koníčkem rybaření. Taky mám rád kolo, ale teď jsem na něm dlouho nebyl, nezbyvá mi na to čas. Jinak já se vždy pro něco nadchnu a nějakou dobu tím pak žiji. Teď vyhrává rybařina, na tu se těším, konečně jsem si udělal i rybářský lístek. Ještě mě baví vaření, které nepovažuji za práci, to je pro mě pohodička.

Co bys vzkázal na závěr lidem?

Jak jsem říkal: ať jsou lidé k sobě ohleduplnější a tolerantnější. Také by se lidé měli více scházet a komunikovat přímo. O některých lidech, kteří tu s námi žijí, ani nevíme, že tady jsou a je to škoda. Dnes jsou všichni a hlavně ti mladí zavření doma, „šmudlají“ neustále mobily a komunikují se světem téměř výhradně přes internet, a to je špatné. Máme vše elektronické a robotizované, auta se řídí sama, nad hlavou létají drony, ale kvalita života není zase až tak dobrá a myslím si, že je to díky těmto elektronickým vymoženostem, spěchu a starostem o budoucnost naši a našich blízkých. Na internetu jsme každý anonymní a každý tam může být, čím chce, i když realita je úplně někde jinde. Ať elektroniku a vymoženosti doby lidé používají, ať jim tyto věci slouží, ale ať se nestávají jejichmi otroky.

Děkuji za rozhovor.

Kontakty VL: Editorial - Jiří Kohout, Text, rozhovor a editace – Kamila Slaná, Společenská kronika - Vladimíra Bečvářová;
Hospodaření obce – Petra Tůmová; Gramatická kontrola - Mgr. Alena Verřlová; www.obecvinarice.cz;
obecvinarice@obecvinarice, Obec Vinařice 65, Dobrovice 294 41; tel: 326386693